

ΤΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΔΗΑΝΘΗΡΙΑ

Η "ΙΕΡΑ ΒΟΤΑΝΗ,"

Η Πυθία επάνω στον Δελφικόν Τρίποδα.—Αί ήμικρανία της Αικατερίνης των Μεδίκων.—Στήν κρεμάλα οι φακίνοισαί.—Τό πάθημα του καθηγητού Άφεντούλλη.—Τι λέγει ο φιλέλλην Χίρτοπεργκ.—Προσέχτε τα μάτια σας!

Πολλοί από τους αρχαιοδίφας νομίζουν ότι η «Ιερά Βοτάνη» με την όποιαν ένειπνεύετο ή Πυθία επάνω στον χρυσοόν τρίποδα της και άπήγγελε τους χρημούς της, δέν ήτο τίποτε άλλο παρά ό καπνός. Έκπεμένος ή Πυθία ήτο ή πρώτη και μόνη γυναίκα της αρχαιότητας που έκάπνιζε. Έκτός αυτής και οι ίερείς του Άπόλλωνος έφουμάριζαν τό τσιμπούκι τους στις μυστικές τους συνεδριάσεις.

Άν αυτά άνήκουν στάς ύποθέσεις, τό βέβαιο ένε ότι ό καπνός εισήχθη στην Εσθρατή από τό Χριστόφορο Κολόμβο μετά την ανακάλυψη της Αμερικής, στή 1492. Τό φυτόν έκάπνιζαν οι ίθαγενείς, οι όποιοι έδίδαν στόν ένδοξο θαλασσοπόρο τη συνήθειά τους. Μετά την Ίσπανία, εισήχθη στή Γαλλία κατά τό 1556. Άλλοι έκάπνιζαν, άλλοι τό έβραζαν στή μύτη τους, ως ταμάκιο, άλλοι μασούσαν τά φύλλα και κατέπιναν τό ζουμί! Γενικώς όμως οι καπνοφιλοί ήσαν λίγοι και ίσως τό κάπνισμα δέν θά έπαρειν τόση διάδοσι ήν δέν βρισκότανε ό Ίσωνης Νικό.Αυτός ήταν τήν εποχήκεινήρησβευτής της Γαλλίας στήν Πορτογαλία. Μιά μέρα, ένας φίλος του του έστειλε όμοιο μερικούς σπόρους καπνού με τήν όστιασά τά τους στείρη και να μεταχειρισθί κάπνισα τά φύλλα ως φάρμακα έναντιον του πονοκεφάλου από τόν όποιον ό Νικό υπέφερε συχνά.

Πράγματι, ό Νικό έσπειρε τους σπόρους στόν κήπο του, μεταχειρισθίκε τά φύλλα όπως του ήχε συστήσει ό φίλος του, δηλαδή ως ταμάκιο και είδε μεγάλη όφελεια στό πάθημά του. Έπειδή δέ ήξερε ότι ή τότε Βασίλισσα της Γαλλίας ή ιστορική και άρωσιότητα Αικατερίνη των Μεδίκων υπέφερε πολύ από ήμικρανίες, ό πρεσβευτής έστειλε και σ' αυτή τό φυτόν. Η Βασίλισσα έκανε σύμφων με τίς οδηγίες του Νικό και οι ήμικρανίες της έμετριάσθησαν. Άπό τήν Βασίλισσαν έπαιξε τήν χρήση του καπνού όλη ή Αύλή και άπ' αυτήν αι άριστοκρατικά τάξεις της Γαλλίας. Στά στή τά κάπνισμα ή ό ταμάκιο της μύτης διεδόθη και εις τόν λαόν και ό καπνός όνομασθή Νικωσιανή.

Τόν καιρό ένείνο πρωτοπαυρογός της Γαλλίας ήτο ό περιβήτονος Ρισελιέ, ό όποιος μόλις είδε τή μεγάλη διάδοσι του καπνού έσκέφη να έκμεταλλευθί τήν μόδα για να βελτίωση τά οικονομικά της Γαλλίας. Καί έβραλε ένα μικρό φόρο στόν καπνό. Ό πρώτος λοιπόν «φοροπλήρης» του καπνού στήν Ευρώπη ήταν ό Ρισελιέ.

Άν έξαιρέσουμε τήν Αικατερίνη των Μεδίκων, οι άλλοι βασίλεις της Ευρώπης κατέδωσαν τόν καπνό. Στά 1619 ό Ίάσωβος Α', Βασιλεύς της Αγγλίας, έγραψε μεριμνών με τόν τίτλον «Ό Μισόσκαπος». Ίδου απόσπασμα του μικρού βιβλίου: «Τό κάπνισμα ή κακή αυτή συνήθεια του βίου, ή δυσάρεστη στην ύσθησι, έκπικνύνη στόν εγκέφαλο, βλαβερή στό στήθος, που σκορπίζει γήρα από τόν καπνιστή βρωμερές αναθυμιάσεις, σάν να έβγαιναν από τά κατάρθνια του Άδων κλπ.» Στά 1628 ό Πάπας άπήγορεύσε στούς πιστούς τό κάπνισμα με τήν ποιήν του άρσιουού. Επίσης στή Ρωσία, έπειτα από μία βροφή παρασία που γίνεση στή Μόσχα στό 1650, από τή άπιστοσία ενός καπνιστού, ό μέγας δούδ Μιχαήλ άπήγορεύσε τό κάπνισμα. Έπιπροσθε με ραβδισμούς τους καπνιστάς, για πρώτη φορά. Για δεύτερη, έπέβαλε τόν θάνατον!

Όταν διεδόθη τό κάπνισμα στήν Ανατολή, φυσικά δέ και στήν Ελλάδα, ό ήγεμόν της Ελλάδας Ν. Μαυροκορδάτος έγραψε σφοδρόν λίβελον κατά τόν καπνιστόν από τόν τίτλον «Ύπόδος κατά Νικωσιανής». Στά λίβελο αυτό τόν Μαυροκορδάτου άπήνησε κάποιος Έλλην κληρικός, καπνώδης καπνιστής, έξυμώσας τόν καπνό.

Στήν Τουρκία, ό Σουλτάνος Μουράτ δ' Α', στήριζόμενος στό Κορσάν, τό όποτον καταδικάζει τήν μέθη, άπήγορεύσε τόν καπνό. Η ποιή άχρόνη. Καί έκπεράσθησαν άρκετοί. Ένας μάλιστα έξήχησε για τελευταία φορά να τόν κρεμάσουν με τό ταφόρο στό στόμα! Στήν Πελοπόν ό Σάχης Άμπάς δ' Α', για να έμποδισε τή διάδοσι του καπνού, έπαλοκώκισε κάθε καπνιστή.

Και όλοι οι άλλοι ήγεμόνες, Άνατολής και Δύσεως, είδειχθησαν αυστηρότατοι έναντιον του καπνού. Ίν τούτοις, ό καπνός διεδόθη γρήγορα, όπως διαδίδεται κάθε απαγορευμένο πράγμα. Σήμερα—μετά τόν Εσθρατικό Πόλεμο μάλιστα που έκανε τους άνδρώπους πύ νευροπαθείς—όπολογίζεται ότι καπνιστόν τά εβδ της άνδρωπότητος.

Του καπνού διάφορον πολλά είδη. Οι βοτανολόγοι άριθμούν 80 ποικιλίες. Τά άρωματικότερα καπνά είναι της Άβάνας, έπειτα τά δικά μας της Σάνθης και Κοβάρλας. Ό καπνός είναι από τά δυνατώτερα δηλητήρια του άνθρώπινου σώματος όταν μάλιστα γίνη κατάρθισος. Ένας λιποκιανής έκπικνε για μία νύχτα 17 πίκας. Τό πρώ ήτο νεκρός. Ό άείμνητος καθηγητής της Φαρμακολογίας στό Πανεπιστήμιο Άφεντούλλη εστρώσκονος ένα βράδυ στό καφενέτο με φίλους του, έκάπνισε δύο πίκας—τή μία άμέσως μετά

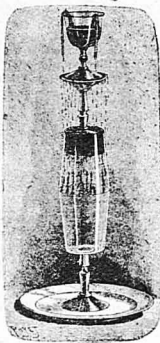
ΓΙΑ ΤΑ ΒΡΑΔΙΑ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

= ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙΑ =

Τό νερό που γίνεται κρασί

Δέν πρόκειται να επαναλάβουμε έδώ τό πείραμα τής έν Κανά Γάρου. Τό πείραμα μας όμως δέν έχει λιγότερο ένδιαφέρον για τους έρασιτέχνας.

Πέρνομε δύο ποτήρια ίσης διαμέτρου, τά όποια όνομάζουμε Α και Β πρós διάκρισην και τά βυθίζουμε σε ένα κομβά νερό τό ένα άνεστραμμένο και τό άλλο όρθιο. Όταν και τά δύο γεμισούν χωρίς να μείνη διάλοο άέρασ' αυτά, τά βάζουμε τό ένα επάνω στό άλλο και τά βγάζουμε έξω χωρίς να χυθί τό νερόπου έχουν μέσα. Άφου τ' άφήσουμε να σταγγίσουν σ' ένα πιάτο και τά σφουγγίσουμε καλά τοποθετούμε επάνωστού άνεστραμμένο ποτήρι βένα ποτηράκι Γ με κόκκινο κρασί και άναγγέλλουμε στό κοινό ότι χωρίς ν' άγγίζουμε τά τρία ποτήρια, ούτε να τό σκεπάσουμε όπως κάνουν οι τυχαδατυλογοί, θά γάνουμε να περάσθ τό κρασί του ποτηριού Γ στό ποτήρι Β χωρίς όποτε μία σταγόνα να μπη στό Α.

Βυθίζουμε γι' αυτό στό ποτήρι Γ ένα χορτό κορδόνι μάλλινο του όποιου τά άκρα έξέχουν και κρεμνεται από τάχειλι του ποτηριού.

Τό κορδόνι θ' αποτελέση ένα θαυμάσιο σίφωνα και σε λίγο θά δούμε στις άκρες του όπό μία σταγόνα κρασί ή όποια λίγο λιγώγινηα πύ μεγάλη ός που πέφτει στόν πάτο του ποτηριού Β κι' από κει, κυλώντας, στά πλευρά του ποτηριού. Τό κρασί έτσι θά ρεύση σιγά σιγά ως τά ένωμινα στόμα των ποτηριών, μα από κει άντι να έξακολουθήση τήν καθόδου του λόγω της βαρύτητος, θά τό δούμε, περιεγο πράγμα, ν' άπορροφήται μεταξύ των δύο ποτηριών. Κατόν ένά δούμε τό κρασί, μόλις μπη μερ' στά ποτήρια νάβείνη σε λεπτες γοαμιούλες κόκκινες πρós τό άνωτορο στρώμα του νερού του ποτηριού Β χρωματίζοντας τό μ' ένα χρώμα κόκκινο που διαρκώς έσθρεται.

Παρατηρούμε τό πείραμα που γίνεται πύ μόνο τον θά φτάσουμε στό σημειύ να δούμε τό ποτήρι Α γεμάτο νερό, τό ποτήρι Β γεμάτο ένα ύγρο κόκκινο και τό ποτήρι Γ τελείως άδειο.

ΤΟΥ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Σεργάν από τραντάγυλλα κι' από ποσό πλεγμένο, είνε το δάχνο λουλούδι, το Έρωτα τό άλλο άπασο στό κεφάλι μου πός ήθελε να ήλιο και τό ποτήρι να σταγγά κρασία γεμισμένο. Τραντάγυλλο περφόνα τής άνοιξης καμάρι, τραντάγυλλο, που στός Θεός είναι περίσσια χάρι, τραντάγυλλο μνησθησάστο, που τά χροιά μαλλιά τον δ καρδιοχλιέρτης Έρωτας με όσα στεφανώσε: στα χροητή μ' όμορες νεράδες μέσ' στ' άλλων στεφανώσε και μένας κι' εδής στήν όμορφιά τον θά τραγουδήσω χαρωπό τραγουδι, θά μεθύσω, με τήν έσθη: άγάπη μου τραπέλο χορό θά στήσω...

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η κ. ΚΑΛΙΟΠΗ Ε. ΑΕΚΟΥ ληξόσης τής μετά τής Στρατιωτικής Ένώσεως συμβάσεος της, μετέφερε τό κατόστημά της γυναικείον φίλον επί των όδων Καρυαεώργεβης και Λέγκα αριθ. 8.

τήν άλλη—και έπαθε λοχρά δηλητηρίασι. Κατ' αρχάς του ήθελε μετόδ, έπειτα έκέρψωσαν και έτρεμαν τά χέρια του, ίδρωτας εσθον τόν έλουσε, έζήλη, καρδιοχτύπι, μεγάλη άτονία, και έτσι τόν έπιγαν με άμάδι στό στή του. Λίγο έλειπε να πεθάνη.

Όχι μόνον έκεινον πύ καπνιστόν, άλλα και δσοι μένον μέσα σε άτρωσφαира μολυσμένη από καπνούς τσιγάρον πολλές ώρες ύπόφρον. Τό άκόλουθο έπισόδια είναι χαρακτηριστικά τής έπιδράσεως των εισπνοών καπνού. Κάποτε, στήν Τουλούζη της Γαλλίας έπισσε φωτιά σ' ένα καπνεργόσάσιο. Οι πυρεσβέστες έτρεξαν να τή σβήσουν. Λοιπόν, από τους πυρεσβέστες αυτοίς οι περισσότεροι, από τήν πολλή εισπνοή γαιόμενων τσιγάρον, έπαθαν δηλητηρίασι δηλαδή δύσπνοια, ψήεν των άκρων, παλμούς της καρδιάς άναίσθησια, σπασμούς και μόνον έπειτα από μακρόν ύπνον, ήσαν στόν έαυτό τους.

Τό κάπνισμα βλάπτει πολύ και τό μάτι. Ό έν Βερολίνο καθηγητής της οφθαλμολογίας και ένθεουσιδής φιλέλλην Χίρτοπεργκ παρετήρησε ελαττώσεις τής όράσεως από τήν κατάχρησι του καπνού κατά δύο τρίτα τής φυσιολογικής. Ό συνάδελφός του καθηγητής Σίτσελ είδε και τελείας τυφλώσεις από τόν καπνό. Τό νοσ' σας λοιπόν οι μανιώδεις έρασταί τής Νικωσιανής.